

Hicret

Müslümanlar için Mekke'de kalmak tahammül edilemeyecek derecede idi. Peygamber efendimiz sallallahü aleyhi ve selleme durumlarını arz ederek, hicret için müsâde istediler. Bir gün, sevgili Peygamberimiz, sevinçli bir hâlde Eshâb-ı kirâmın (radiyallahü anhüm) yanına gelip; "**Sizin hicret edeceğiniz yer bana bildirildi. Orası Yesrib (Medîne) dir. Oraya hicret ediniz**" ve "**Orada müslüman kardeşlerinizle birleşin. Allahü teâlâ onları size kardeş yaptı. Yesrib'i (Medîne'yi) size emniyet ve huzûr bulacağınız bir yurt kıldı**" buyurdu. Resûlullah efendimizin izni ve tavsiyesi üzerine müslümanlar, Medîne'ye birbiri ardınca bölük bölük hicret etmeye başladılar.

Hicret gecesi kâfirler, Resûlullah efendimizin saâdethânelerinin etrâfını sarmışlardı. Peygamber efendimiz mübârek evlerinden çıktılar. Yâsîn-i şerîf sûresinin başından on âyet-i kerîmeyi okudular ve bir avuç toprak alıp kâfirlerin başına saçtılar. Her kimin başına bu topraktan değmişse, hepsinin Bedr gazâsında öldürüldüğü rivâyet edilmiştir. Resûlullah efendimiz sıhhat ve selâmetle aralarından geçip, hazret-i Ebû Bekr'in evine ulaştı. Müşriklerden hiç biri O'nu görememişti. Hazret-i Ebû Bekr, Abdullah bin Üreykî isminde, kılavuzluğu ile meşhûr olan zâtı çağırıp, yol göstermesi için ücretle tuttu ve develeri üç gün sonra Sevr dağındaki mağaraya getirmesini emretti. Safer ayının 27'sinde Perşembe günü, Peygamber efendimiz ve Ebû Bekr-i Sıddîk (radiyallahü anh) yanlarına bir miktar yiyecek alarak yola çıktılar.

Sevgili Peygamberimizin nâlini dar olduğundan, yolda parçalandı ve mübârek ayakları yaralandı, yürüyecek hâli kalmamıştı. Güçlkle dağa çıkıp mağaraya ulaştılar. Kapı önüne geldiklerinde, hazret-i Ebû Bekr; "Allah için yâ Resûlallah, içeri girmeyin! Ben gireyim, orada zararlı bir şey varsa, bana gelsin, mübârek zâtınıza bir keder, bir elem değmesin" dedi ve içeri girdi. İçeriye süpürüp temizledi. Sağında, solunda irili ufaklı bir çok delikler vardı. Hırkasını parçalayıp, delikleri kapadı, fakat biri açık kaldı. Onu da ökçesi ile kapayıp, Resûlullah'ı içeri dâvet eyledi. Peygamber efendimiz sallallahü aleyhi ve sellem içeri girdi ve mübârek başını Ebû Bekr'in kucağına koyup uyudu. O zaman, hazret-i Sıddîk'in ayağını yılan soktu. Resûlullah'ın uyanmaması için sabredip, hiç hareket etmedi. Fakat gözyaşı Resûlullah'ın mübârek yüzüne damlayınca; "Ne oldu yâ Ebû Bekr?" buyurdular.

Hazret-i Ebû Bekr; "Ayağım ile kapattığım delikten, bir yılan ayağımı soktu" dedi. Resûlullah efendimiz, Ebû Bekr'in (radiyallahü anh) yarasına, iyi olması için mübârek ağzının yaşından sürünce, acısı hemen dindi, şifâ buldu.

Resûlullah efendimiz sallallahü aleyhi ve sellem ve Ebû Bekr-i Sıddîk (radiyallahü anh) içerde iken, müşrikler, iz tâkib ede ede mağaranın önüne geldiler. Ağzını bir örümceğin ördüğünü ve iki güvercinin de yuva yaptığını gördüler. İz sürücü Kürz bin Alkame; "İşte burada iz kesildi" dedi. Kâfirler; "Eğer, onlar buraya girmiş olsalardı, kapının üzerindeki örümcek ağının yırtılmış olması lâzım gelirdi" dediler.

Peygamber efendimiz, hazret-i Ebû Bekr, Âmir bin Führeyre (radiyallahü anh) ve kılavuzları Abdullah bin Üreykî, Hicret'in birinci senesi Rebî'ul-evvel ayının sekizinde Pazartesi günü (Miladî 622 yılı Eylül ayının 20. günü) kuşluk vakti "Kuba" köyüne ulaştılar. Bugün, müslümanların Hicrî Şemsî yılının sene başı oldu. Külsüm bin Hidm (radiyallahü anh) isminde bir müslümanın evinde kaldılar. Burada ilk mescidi yaptılar. Kuba vâdisinde ilk Cumâ namazını kıldılar ve ilk hutbeyi îrâd ettiler. Kuba mescidi, âyet-i kerîmede meâlen; "**...Temeli takvâ üzerine kurulan mescid**" (Tevbe sûresi: 108) diye buyrulur medh edildi.